

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. XVII. Christus Iudam amici nomine dignatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

mihī erit si liceat mihī cum Magdalena osculari pedes tuos: illos rigabo lachrymis, illos abstergam crinibus, ad illos me demittam, certus, qui se humiliaverit ad osculum pedis, exaltabitur ad osculum oris.

§. XVII.

Christus Iudam amici nomine dignatur.

Hic tandem IESUS prodidit se esse IESUM, hoc est, Salvatorem, adeoque se velle omnes homines salvos facere, dum Iudam ad se venientem non terruit, accedenti vultum non avertit, ab osculo non arcuit, ab amplexu non removit, sed apertis manibus, expansis brachiis, admotis labiis, benigno vultu, prompto ore osculatus est; blanditus illi, quem *in felle amaritudinis videbat esse*, verbis illis dulcioribus super mel & favum, *Amice ad quid venisti? ô Iuda, quia si cognovisses & tu, & quidem in hac hora, quæ ad pacem tibi, dum Princeps pacis præbet tibi osculum pacis. Ecce Iuda, nunc tempus acceptabile, nunc dies salutis, dum tam propinquus es Salvatori, ô Iuda! tantum dic verbo; Peccavi, & mox audies, Remittuntur tibi peccata tua. Ecce expansa brachia, ut te excipiant; manus, ut te in viam rectam deducant; linguam ut tibi verba vitæ loquatur. Patet tibi, ô Iuda! cor meum, redi ad cor tuum: patent tibi viscera Misericordiæ, cave incidas in manus Iustitiæ. Tu mihi dicis, Ave; ego tibi, Vale. Vale Iuda, & in æternum vale. Amodò non videbis faciem meam, donec venerim in nubibus cœli, cum majestate magna: tunc senties, ô Iuda! malum & amarum esse, deseruisse te Dominum Deum tuum. Tunc te, non uti amicum osculabor!, sed abominabor ut inimicum: tunc non audies ex me: Amice, ad quid ve-*

Act. 9.

23.

Matt.

27. 47.

2. Cor. 6.

2.

Luc. 7.

48.

Jer. 2, 19

venisti? sed Discede à me maledicte in ignem æternum. Hæc tacitè Christus ad Judam, nunc ego à Christo, & Juda ad vos: O vos omnes qui auditis hoc impium impiissimi mundi consilium; *Odio habebis inimicum tuum*: quibus familiaria sunt illa verba; *Persequar inimicos meos, & comprehendam illos: confringam illos, nec poterunt stare, cadent subtus pedes meos*: qui spiratis ruinas, & cædem in inimicos vestros, attendite & videte, si est odium, sicut odium Judæ; si est amor sicut amor Christi. Nunquam hominem tam sceleratum, barbarum, perfidum, impium, sacrilegum, nec sol vidit, nec terra tulit, nec uterus genuit, ac fuit Judas: scelus nullum tam atrox, crimen nullum tam truculentum, facinus nullum tam immane, à quoquam fuit excogitatum, atque in Christum machinabatur Judas. Modus conficiendi illius sceleris, plenus erat dolo, perfidia, vafricie, fraudibus. Uti in Juda nulla erat causa illius sceleris perpetrandi, ita in Christo justissima erat ejusdem ulciscendi. Patet hinc Christi innocentia, inde Judæ perfidia, Indicitur singulare certamen; assignatur arena, in qua concurrant, hortus Gethsemani; designatur & tempus, die Iovis, concubiâ nocte. Venit igitur Filius Dei, posteris omnibus documentum præbiturus, quo discant artem pugnandi, modum vincendi, methodum vindicandi, ab eo qui vocatur *bellator fortis, Deus exercituum, qui docet manus ad prælium, & digitos ad bellum*. Prodit in campum hinc Redemptor, inde proditor: hinc Magister, inde discipulus: Iesus, Judas: Deus, homo. Ille accensus amore, ut servet; hic armatus furore, ut mactet: ille spirans vitam, & salutem, hic anhelans cædem, & exitium. Quid hic expectatis? nunquid ut è tumultuoso nubium

Matth.

5. 43.

Ps. 17.

38.

Inimicus diligendus.

Jer. 20.

11.

Isa. 1. 24

Ps. 143. 1

nubium spatio evibrentur vindices ardentium fulminum faces, & toro furoris impetu contorqueatur in barbarum illud caput, tonitru? nonne ut terra discedens, facto ingente hiatu dehiscat, ut tanti sceleris architectus in puncto ad inferna descendat? & confestim accedens ad Iesum, dixit illi: Ave Rabbi. Et osculatus est eum. Quid interim Christus? quæ ad illum verba? nonne fulminatrici linguâ in eum debacchari, his aut similibus diris? Serve nequam, fili perditionis, progenies viperarum, sepulchrum dealbatum, inveterate dierum malorum, semen Chanaan, & non Iudæ, qui ex patre diabolo es? Amice, ad quid venisti? hic te cito vir sanguinum, cujus manus sanguine plenæ sunt, cujus pedes veloces sunt ad effundendum sanguinem: cujus lingua gladius acutus; hinc te siste, coram formidando justis pariter, ac injustis justissimi Iudicis solio: Audi, & ego loquar, interrogabo te, & responde mihi: Actoris ego coram Iudice personam sustinebo, tu Rei. Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad cælum de terra. En feralem muctonem stillantem etiamnum cruore inimici tui: en fatalem arenam, quæ suscepit sanguinem fratris tui de manu tua. En hiulcum vulnus hostis tui, quod vasto ore te accusat. Illata mihi est, inquires, injuria. A quo? ab homine homini, tunè Christo innocentior, ut non potueris tantillum sufferre? tibine gravior illata injuria, quàm Christo, ut debueris vindicare? tuasne inimicus peior Iuda, quo non surrexit peior inter natos mulierum? & tu Christianus, tam dissimilis Christo, quàm similis Antichristo? Lex est mundi, Oculum pro oculo, dentem pro dente. Lux mundi, qui totus in maligno positus est. Lex mundi, à patre ejus lata, qui est diabolus. Lex Christi erat, Diligite inimicos vestros: benefa-

Iob. 4. 2.

4.

Gen. 4.

10.

Gen. 4.

12.

Matt.

5. 39.

1. 10. 5.

19.

Matt. 5.

44.

nefa-

benefacite his qui oderunt vos. Audivisti diabolium,
 sprevisi Christum? quid expectas? præmium? ab
 illo quem sprevisi? quid speras? mercedem? pro
 sceleribus quæ patrâsti? quomodo stabis coram
 illo tribunali, hostili sanguine cruentus? inimici
 cruore tabidus? coram illo Iudice, quem etiam
 innocentes reformidant: qui hostem suum jura-
 tum, amicum appellavit; proditorem osculatus
 est: inimico tantam injuriam ignovit? Itaque hoc
 tibi sit certum, extremam esse insaniam, ut decli-
 nes ignominiam, velle ulcisci injuriam. Desinis
 itaque te deligere, dum incipis odio habere i-
 nimicum. Licet latrones te spoliarent omnibus
 facultatibus, fures privarent omnibus fortunis,
 grassatores incenderent ædes: licet omnes carni-
 fices convenirent, ut te exquisitissimis cruciarent
 tormentis, licet omnes iudices in te gravissimas
 decernerent pœnas, non tantum tibi nocerent,
 quantum tu ipse tibi noceres, dum de nocente ini-
 mico expetis sumere vindictam. Non potes ulci-
 sci injurias vel odisse inimicum, quin has dirissi-
 mas voces, vel ore proferas, vel mente concipias:
 Desipit DEI Sapiencia, male vult nobis ejus Bo-
 nitas, sævit Misericordia, ignorat Providentia,
 mentitur Veritas, errat Scientia, dum dicit: *Diligi-
 te inimicos vestros benefacite his, qui oderunt vos.* Chri-
 stus tamen quod docuit verbis, confirmavit ex-
 emplo, dum Iudam his verbis excipit: *Amice, ad
 quid venisti? Siccine IESU amicum vocas, qui te
 vendidit, & tam vili pretio, & tam truculentis
 tortoribus, & post tot beneficia? Osculabatur
 Christi pedes Magdalena, & videns hoc Pharisa-
 us, ait, intra se dicens: Hic si esset Propheta, sciret uti-
 que, quæ, & qualis est mulier, quæ tangit eum: quia
 peccatrix est.* Nunquid dum Christum osculatur
 Iudas,

Vindi-
 care in-
 juriam,
 juridi-
 canti
 maxi-
 mè no-
 xium.

Luc. 7.

39.

Ioan. 2.
25.

Ioan. 15.
14.
Luc. 7.
34.

Mundi
amici-
tia cardò
constat,
Christi
vero
vili.

Isa. 36. 6

Judas, & non tantum, ut illa, tangit, & hic merito cum Pharisæo, dixerit quis: Hic si esset Propheta, sciret utique, quis & qualis est ille, qui osculatur eum; quia proditor est: Scimus ô Christe, quia nihil est occultum, quod à te non sciatur: nihil abditum, quod tibi non reveletur. Scrutaris corda, & renes; tu nosti omnes, *nec opus est ut quis testimonium perhibeat de homine; tu enim scis, quid sit in homine.* Quid ergò Judam appellas amicum? tu scis, quia est servus peccati, filius Belial, mancipium diaboli, & amicum appellas? putas te fors habere in brachiis Petrum, an discipulum quem diligis Joannem? est discipulus qui te vendidit. Nullum potest quis majus post infinitos labores expectare præmium, quam ut eum appelles amicum. Petrus, Andreas, Joannes, Apostoli relictis omnibus secuti sunt te, ut à te aliquando audirent, *Vos amici mei estis.* Judas non tantum propter te non reliquit omnia, sed te reliquit, nimirum vero Christo dixerant Iudæi: *Amicus Publicanorum & peccatorum.* Hic nimirum est tempus gratiæ, misericordiæ, amicitia: hic nullus à Christo repellitur: hic quivis admittitur. Accurrat Publicanus, & peccator, fuerit annis plurimis inimicus Christi, sit alter etiam Judas, accedat ad Christum, mox audiet, *Amice, ad quid venisti?* ô peccator! quanti constat esse amicum mundi, quando ejus amicitia acquiritur labore, studio, sudore! ô politice, quot opus est vigiliis, molestiis, angoribus, curis, & animæ periculis, ut sis amicus Principis? quid porro aliud est principis favor, & amicitia, nisi *baculus arundineus*, quo si nitaris, *intrabit in manum tuam, & perforabit eam?* ô Juvenis, quisquis procas, quoties aliis quiescentibus, tibi est abnoctandum, quot excogitanda huma-

nita

nitatis officia, quot conferenda munera, quot devoranda tædia, quot oportet instar Prothei induere formas, quoties simulandum, dissimulandum: quoties etiam cum periculo & corporis, & animæ ineundum singulare certamen, ut fias amicus unius abjectissimæ & sordidulæ pellicis, quæ tuum, ut Holofernis Judith, jugulum petet, quæ tuo capiti, ut Iael Sifaræ, clavum infiget; quæ te, ut Dalila Samsonem, Philisthæis captivum tradet? His accedit, sexcenta licet alicui contuleris beneficia, exquisitissima obtuleris munera, innumera ei præstiteris obsequia, plurimos impenderis, ut ei placeres, annos, exhausseris omnes vires, semel austerius illam aspexeris, sinistrè aliquid dixeris, semel obsequium illi denegaveris, omnia præterita beneficia, æternâ sepeliuntur oblivione; nulla tui est amplius memoria, excidisti omni gratiâ, nunquam deinceps frueris ejus amicitia. Et interim si per plurimos, non dicam dies, hebdomodas, menses, sed & annos, imo per omnem vitam, Deum gravissimis sceleribus ad iracundiam provocaveris, ejus contempseris consilia, spreveris monita, violaveris præcepta; quid putas opus est, ut fias amicus IESU? an ut contendas Hierosolymam: an ut properes Romam ad limina Apostolorum, ut transcendas Alpes, ut enaviges maria? an oportet vendere omnia tua, & dare pauperibus? Hæc & majora meritò requirit Christi amicitia. O impii! ô peccatores! optatis amici esse Christi? accedite, quid timetis? terret vos vitæ vestræ indignitas? timetis ne vobis noceat vestra impietas? audite, quid dicat Veritas: *Impietas impii non nocebit ei, in quacunque die conversus fuerit ab iniquitate sua.* In quacunque die? ergo hæc sit dies, hæc sit hora, hic loctis

Peccatis absolvi facile:

Ezech. 33.

E

quo

2. Reg.
12. 13.
Luc. 7.

quo convertamur ab impietate; non opus est magno molimine, non diuturno tempore: satis est post multos annos in sceletibus exactos, unicum momentum; satis ut fias amicus Christi, unicum cordis suspirium: satis unica stillans ex oculo lachryma, satis unica pectoris tunctio, satis una linguæ vocula; dic serîo cum Davide, *Peccavi eodem momento audies: Remittuntur tibi peccata tua.*

§. XVIII.

I E S U S militibus occurrit.

Iesus, ne quis eum argueret vel imbecilitatis, quod comprehensus, vel fragilitatis, quod passus, vel infirmitatis, quod mortuus fuerit, voluit, priusquam traderetur manibus impiorum, præmittere plenum & potentiæ, & magnificentia prodigium.

Matt. 28
Gen. 1. 1.
Io. 3. 3.
2. Ioan.
2. 6.

Iesus itaque sciens omnia, qua ventura erant super eum, processit & dixit eis: *Quem queritis? Responderunt ei: Iesum Nazarenum. Dixit illis Iesus: Ego sum: Illa vox Ego sum, est compendium omnium perfectionum, quæ in Deo elucescunt. Vox illa, Ego sum, a nullo nec in cælo, nec in terra potest proferri, nisi ab illo, cui data est omnis potestas in cælo & in terra, qui in principio creavit cælum & terram, nisi ab eo in quo omnia, ex quo omnia, per quem omnia; hoc est, à solo Deo; Quicumque alius dixerit: Ego sum, mendax est, & veritas non est in eo. Quare Christus dicens: Ego sum, Deum se esse fatebatur. Ego sum, vox amabilis piis: ego sum pater vester, diligite filii: Ego sum magister vester, audite discipuli. Ego sum merces vestra magna nimis, laborate strenuè operarii: ego sum bravium, currite celeriter studiodromi: ego sum corona vestra; pugnate for-*

rite